

**WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 27 maja 2022 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni, IV, Wydział Pracy, w składzie następującym:

Przewodniczący: asesor sądowy Grzegorz Sobczak

Protokolant: sekretnarz sądowy Karolina Stasiak

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2022 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa [redacted]

przeciwko Skarbu Państwa – Izbie Administracji Skarbowej w Gdańsku

o odprawę

1. zasądza od Skarbu Państwa – Izby Administracji Skarbowej w Gdańsku, na rzecz [redacted] następujące kwoty:
 - a) kwotę [redacted] (ośmieszę pięćdziesięciu czterech złotych i dwudziestu ośmiu groszy) brutto wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 5 marca 2021 roku do dnia zapłaty – tytułem odprawy;
 - b) kwotę [redacted] (osiemdziesięciu czterech złotych i osiemdziesięciu czterech groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 5 marca 2021 roku do dnia zapłaty – tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie,
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
3. zasądza od Skarbu Państwa – Izby Administracji Skarbowej w Gdańsku, na rzecz [redacted] kwotę 2.304,00 zł (dwóch tysięcy trzystu czterech złotych) – tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
4. nieuiszczone koszty sądowe przejmują na rachunek Skarbu Państwa,

asesor sądowy Grzegorz Sobczak

UZASADNIENIE

CZĘŚĆ A. WSTĘP

- [1] [Stanowisko powódki] [redacted], zastępowana przez radcę prawnego, wniosła o zasądzenie od Skarbu Państwa – Izby Administracji Skarbowej w Gdańsku – kwoty [redacted] złotych brutto, tytułem odprawy, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty. Nadto, wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu, według norm przepisanych, wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym te koszty zasądzono, do dnia zapłaty.
- [2] W uzasadnieniu, powódka wskazała, że dochodzi zapłaty odprawy pieniężnej, wobec wygaśnięcia jej stosunku służbowego i reorganizacji jednostki organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej, w której pełniła służbę. Na żadaną kwotę złożyła się sześciokrotność ostatniego uposażenia powódki oraz skapitalizowane odsetki ustawowe za opóźnienie, naliczone od tej kwoty – od dnia wymagalności (1 czerwca 2017 roku) do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu (4 marca 2021 roku). Powódka ostatecznie wskazała, że wywodzi swoje roszczenie z treści przepisu art. 250 ust. 4 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej.
- [3] [Stanowisko pozwanego] Pozwany, reprezentowany przez Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Gdańsku i zastępowany przez radcę prawnego, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.
- [4] Pozwany wskazał, że stosunek służby powódki nie wygaś, ale przekształcił się w stosunek pracy – na skutek przyjęcia przez powódkę propozycji zatrudnienia w jednostce organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej. Tymczasem odprawa, zgodnie z literalnym brzmieniem przepisów, przysługuje wyłącznie osobom, które nie otrzymały propozycji nowych warunków zatrudnienia lub służby bądź odmówiły jej przyjęcia. Pozwany podniósł również, że jednostka organizacyjna Krajowej Administracji Skarbowej, w której pełniła służbę powódka, nie została ani zniesiona, ani nie podlegała reorganizacji.
- [5] [Główny motyw rozstrzygnięcia] Sąd uwzględnił powództwo co do zasady, uznając, że powódka, z dniem 31 maja 2017 roku, została zwolniona ze służby w związku z reorganizacją Izby Administracji Skarbowej w Gdańsku. „Przekształcenie” stosunku służby w stosunek pracy, w rozumieniu przepisu art. 171 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 roku – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej, nie wyklucza uznania, że w efekcie doszło do definitywnego zakończenia stosunku służby, a zatem – zwolnienia ze służby. Nie ma żadnej, logicznej podstawy do sztucznego „podtrzymywania” stosunku służby w scenariuszu akceptacji przez funkcjonariusza [redacted] umowy o pracę. Bezpośrednie podjęcie przez powódkę zatrudnienia, w tej samej jednostce, nie eliminuje zaś funkcji kompensacyjnej odprawy, która należy się w związku z definitywnym zakończeniem służby – do czego, w tej sprawie, niewątpliwie doszło. Ostatecznie uznać należało również, że zwolnienie powódki ze służby było wynikiem głębokich zmian organizacyjno-kadrowych Izby Administracji Skarbowej w Gdańsku, mających miejsce od 1 marca do 31 maja 2017 roku.

CZĘŚĆ B. PODSTAWA FAKTYCZNA ROZSTRZYGNIĘCIA

[6] Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

[7] [Stosunek służby] [redacted] rozpoczęła służbę przygotowawczą w Służbie Celnej w dniu 1 czerwca 2000 roku, w Urzędzie Celnym w [redacted]. W dniach od 1 do 31 maja 2002 roku pełniła służbę przygotowawczą w Urzędzie Celnym w [redacted] a od 1 czerwca 2003 roku rozpoczęła służbę stałą w Izbie Celnej w [redacted]. Z dniem 1 stycznia 2005 roku została alokowana do Izby Celnej w Gdyni, zajmując tam ostatnio stanowisko młodszego eksperta Służby Celnej.

(dowód: niesporne; świadectwo służby – k. 135-136)

[8] W 2016 roku, w ramach procesu konsolidacji administracji podatkowej, służby celnej i kontroli skarbowej, powołano do życia jedną organizację celno-skarbową: Krajową Administrację Skarbową (dalej: „KAS”). W związku z wejściem w życie – w dniu 1 marca 2017 roku – ustawy z dnia 16 listopada 2016 roku o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1947 ze zm., dalej: „ustawa o KAS”), na podstawie przepisu art. 165 ust. 3 ustawy z dnia 16 listopada 2016 roku – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1948 ze zm., dalej: „p.w. KAS”), [redacted] stała się funkcjonariuszem Służby Celno-Skarbowej w Izbie Administracji Skarbowej w Gdańsku, zachowując ciągłość pracy i służby. Miejscem wykonywania obowiązków służbowych [redacted] pozostała Gdynia.

[9] [redacted] pełniła służbę celno-skarbową w Izbie Administracji Skarbowej w Gdańsku od 1 marca 2017 roku do 31 maja 2017 roku.

(dowód: niesporne; pismo – k. 21; pismo – k. 140-144; przesłuchanie powódki – k. 173v)

[10] [Uposażenie] Średnie miesięczne uposażenie brutto [redacted] z ostatnich trzech miesięcy służby, obliczone jak ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypoczynkowy, wynosiło [redacted] złotych brutto.

(dowód: niesporne; zaświadczenie – k. 249)

[11] [Reorganizacja i „ucywilnienie”] Reforma celno-skarbowa z 2016 roku wielotorowo ingerowała w stosunki służbowe dotychczasowych funkcjonariuszy Służby Celnej. Część z nich, do dnia 31 maja 2017 roku, miała otrzymać propozycje kontynuacji służby, na nowych warunkach (art. 169 p.w. KAS). Części funkcjonariuszy, w tym samym terminie, zaproponowano zatrudnienie na podstawie umowy o pracę (tzw. „ucywilnienie”; art. 171 p.w. KAS). Z kolei stosunek służby funkcjonariuszy, którym nie złożono propozycji zatrudnienia lub kontynuacji służby, albo którzy takiej propozycji nie zaakceptowali, wygasł najpóźniej z dniem 31 sierpnia 2017 roku (art. 170 p.w. KAS).

[12] W okresie od dnia 1 marca 2017 roku do dnia 31 sierpnia 2017 roku, propozycji pracy lub służby w Izbie Administracji Skarbowej w Gdańsku nie otrzymało 209 osób, a 47 osób odrzuciło otrzymaną propozycję pracy lub służby. Propozycję służby otrzymało 41 pracowników i urzędników, a propozycję pracy – 281 funkcjonariuszy (w tym 14 funkcjonariuszy odmówiło przyjęcia propozycji pracy). Trzech funkcjonariuszy złożyło wniosek o zwolnienie ze służby z dniem 1 maja 2017 roku, a 72 pracowników złożyło wniosek o rozwiązanie stosunku pracy od dnia 1 maja 2017 roku. W tym czasie, w Izbie tworzono i konsolidowano również nowe działy i wyspecjalizowane komórki.

- [13] W dniu 15 maja 2017 roku, [REDAKTED] otrzymała pisemną propozycję zatrudnienia w ramach korpusu służby cywilnej w Izbie Administracji Skarbowej w Gdańsku. Funkcjonariuszowi zaproponowano, od dnia 1 czerwca 2017 roku, umowę o pracę na czas nieokreślony, w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku starszego specjalisty w ~~Rozdziale I Izby Administracji Skarbowej, Planowania i Kontroli Finansowej w Pionie Finansowo-Księgowym~~. Miejscem wykonywania pracy miał być Gdańsk.
- [14] [REDAKTED] nie przedstawiło propozycji kontynuacji służby.
- [15] W dniu 30 maja 2017 roku, [REDAKTED] złożyła oświadczenie o przyjęciu propozycji zatrudnienia.
- (dowód: niesporne; propozycja zatrudnienia – k. 22; oświadczenie – k. 23; pismo – k. 139; pismo – k. 140-144; pismo – k. 145-146; decyzje – k. 147-149; przesłuchanie powódki – k. 173v)

CZEŚĆ C. PODSTAWA PRAWNA WYROKU

- [16] Sąd Rejonowy zważył, co następuje:
- [17] Powództwo, co do zasady, zasługiwało na uwzględnienie.
- [18] [Ocena dowodów] Stan faktyczny był w niniejszej sprawie w całości bezsporny. Sąd ustalił ten stan w oparciu o zgodne twierdzenia stron, wsparte materiałem dokumentarnym i zeznaniami powódki. Strony nie kwestionowały zgłoszonych dowodów ani co do ich wiarygodności, ani co do ich autentyczności. Również w ocenie Sądu, atrybuty te nie budziły wątpliwości.
- [19] Zgodnie z art. 250 ust. 4 ustawy o KAS, funkcjonariuszowi służby stałej, zwolnionemu ze służby w związku ze zniesieniem lub reorganizacją jednostki organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej, przysługuje jednorazowa odprawa pieniężna.
- [20] W ustalonym i niekwestionowanym stanie faktycznym, spór dotyczył interpretacji tego przepisu, powołanego ostatecznie przez powódkę jako podstawą prawną żądania odprawy pieniężnej.
- [21] Po pierwsze, sporne było, czy powódka w istocie została „zwolniona ze służby”. Strony różnie oceniały charakter i konsekwencje akceptacji przez powódkę – dotychczasowego funkcjonariusza stałej służby celnej – propozycji zatrudnienia. Powódka wywodziła, że powyższe implikowało „zwolnienie ze służby”. Pozwany wskazywał zaś, że było to jedynie „przekształcenie stosunku służbowego w pracowniczy”, czego jako „zwolnienie ze służby” potraktować nie sposób.
- [22] Po drugie, sporne było, czy do zwolnienia ze służby doszło „w związku ze zniesieniem lub reorganizacją jednostki organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej”. Pozwany wywiódł na tym tle, że proces reorganizacji Izby Administracji Skarbowej w Gdańsku zakończył się przed dniem 1 marca 2017 roku – a więc przed dniem, w którym powódka rozpoczęła pełnienie służby w tej Izbie. W ocenie powódki jednak, w dniach od 1 marca 2017 roku do 31 maja 2017 roku, następowały głębokie zmiany organizacyjne Izby Administracji Skarbowej w Gdańsku w obszarze zarządzania zasobami ludzkimi, co wypełnia przesłankę „reorganizacji”.

- [23] [Zwolnienie ze służby] Prawodawca chętnie posługuje się w przepisach ustawy o KAS oraz p.w. KAS pojęciem „zwolnienia ze służby”, pojęcia tego jednak nie wyjaśnia. W szczególności nie wyjaśnia tego pojęcia katalog obligatoryjnych i fakultatywnych przesłanek zwolnienia ze służby (art. 179 i art. 180 ustawy o KAS).
- [24] O „zwolnieniu ze służby” mowa jest również w kontekście ustawowych ram polityki personalnej w ramach ujednolicanej administracji. Stosunek służbowy funkcjonariusza wygasał w razie nieprzedstawienia mu pisemnej propozycji określającej nowe warunki zatrudnienia, albo pełnienia służby, a także w przypadku odmowy przyjęcia takiej propozycji (art. 170 ust. 1 pkt 1 i 2 p.w. KAS) – przy czym, wygaśnięcie stosunku służbowego prawodawca wprost nakazuje traktować jak zwolnienie ze służby (art. 170 ust. 3 p.w. KAS).
- [25] Symetrycznego nakazania i swoistej fikcji „zwolnienia” nie ma jednak w regulacji odnoszącej się do dotychczasowych funkcjonariuszy, którzy przyjęli propozycję zatrudnienia – a więc co do sytuacji, w jakiej znalazła się powódka. Zgodnie z art. 171 ust. 1 p.w. KAS, w przypadku przyjęcia propozycji zatrudnienia, z dniem określonym w propozycji, dotychczasowy stosunek służby „przekształcał się” w stosunek pracy.
- [26] Czy powyższe było świadomą intencją, czy też przeoczeniem prawodawcy, świadczy sposób i zakres dokonanej przez niego następnie modyfikacji przepisów (ze względów temporalnych, nie znajdującej jednak w sprawie niniejszej zastosowania). Na mocy ustawy z dnia 11 maja 2017 roku (Dz. U. z 2017 r., poz. 1321) – która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2018 roku – do przepisu art. 174 ustawy o KAS dodano ustępy 10-12. I tak, zgodnie z art. 174 ust. 10 ustawy o KAS, przekształcenie stosunku służbowego w stosunek pracy traktuje się jak zwolnienie ze służby w rozumieniu ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. (...). W przypadku, o którym mowa w ust. 10, przepis art. 250 nie stosuje się (art. 174 ust. 12 ustawy o KAS).
- [27] Trudna jest obrona poglądu, że powyższa nowelizacja przepisów ustawy o KAS, wykluczająca stosowanie do „ucywilnionych” funkcjonariuszy przepisów o odprawie, zaakcentowała pierwotną wolę prawodawcy pozbawienia tej gratyfikacji w przypadku „przekształcenia” stosunku służby w stosunek pracy. Skoro – pomimo brzmienia przepisów art. 170 i 171 p.w. KAS oraz zasadniczych różnic między nimi – prawodawca zdecydował się na uzupełnienie regulacji o art. 174 ust. 10-12 ustawy o KAS, to potwierdził, że dotychczas istniała tam luka. Gdyby przyjęć, że brak symetrycznej do przepisu art. 170 ust. 3 p.w. KAS regulacji w przepisie art. 171 p.w. KAS, był zamierzony, to przepis art. 174 ust. 10 ustawy o KAS, a w szczególności przepis art. 174 ust. 12 ustawy o KAS, byłby całkowicie zbędny. Z drugiej strony, skoro racjonalny ustawodawca, dokonując komentowanego tu uzupełnienia regulacji, nie zdecydował się na określenie ram intertemporalnych stosowania tych przepisów, to nie miał intencji w pozbawieniu odprawy funkcjonariuszy „ucywilnionych” z dniem 31 maja 2017 roku.
- [28] W tym kontekście merytorycznym ocenić należało, czy „przekształcenie” stosunku służby w stosunek pracy, o którym mowa w art. 171 p.w. KAS, implikuje „zwolnienie ze służby”. W motywach uchwały z dnia 19 lutego 2020 roku (III RZP 7/19, OSNP 2020/7/63), które Sąd Rejonowy w całości podzielił, Sąd Najwyższy zaakcentował odrębność stosunków prawa prywatnego od stosunków administracyjnoprawnych, stwierdzając, że przyjęcie propozycji zatrudnienia w rozumieniu przepisu art. 171 ust. 1 p.w. KAS nie oznacza, iż stosunek służbowy nie kończy się. Stosunek służby, w takiej sytuacji, definitywnie ulega zakończeniu – co uzasadnia stwierdzenie, że dochodzi w istocie do zwolnienia z dotychczasowej służby.

- [29] W ocenie Sądu Rejonowego, nie można znaleźć logicznych argumentów za tezą, jakoby zaproponowane zatrudnienie pracownicze miało sztucznie „podtrzymywać” zupełnie odrębny i inaczej ukształtowany stosunek służby. Nawet przewidziana przez prawodawcę ciągłość służby i pracy (art. 171 ust. 2 p.w. KAS) nie oznacza, że nie ustał stosunek służbowy. Nie ma tu żadnej linii kontynuacji (poza ewentualną kontynuacją wzajemnego zaufania dotychczasowego funkcjonariusza i KAS) – wywodzenie takiej kontynuacji z samego tylko „ucywilnienia” nie jest uprawnione.
- [30] Powódka definitywnie zakończyła służbę z dniem 31 maja 2017 roku, z tym dniem „odebrano jej mundur”, została zwolniona ze służby. Powódka niczego nie „przedłużyła”, akceptując zaproponowane jej warunki zatrudnienia. Wykładnia konstrukcji „przekształcenia” z przepisu art. 171 ust. 1 p.w. KAS nie może od tego abstrahować.
- [31] Całkowicie nieuprawnione jest zbywanie komentowanej tu uchwały Sądu Najwyższego stwierdzeniem, że dotyczyła ona uprawnienia „ucywilnionego” funkcjonariusza do otrzymania świadectwa służby, a nie odprawy. Zasadnicze tezy tej uchwały są wspólne dla obydwu roszczeń.
- [32] Upadają, podnoszone przez pozwanego, argumenty natury celowościowej i słusznościowej. Odprawa istotnie pełni przede wszystkim funkcję socjalną (kompensacyjną), jednakże i ta funkcja, na kanwie przepisu art. 171 ust. 1 p.w. KAS w zw. z art. 250 ust. 4 ustawy o KAS, jest w pełni realizowana. Odprawa z przepisu art. 250 ust. 4 ustawy o KAS przysługuje z tytułu utraty służby, a nie pracy. To, że po utracie służby, były funkcjonariusz bezpośrednio podejmuje pracę, jest z punktu widzenia celu tej regulacji, irrelewantne. Bezpośrednie podjęcie pracy, nawet w tej samej jednostce, nie eliminuje zwolnienia ze służby, utraty statusu funkcjonariusza oraz obowiązków i przywilejów związanych ze służbą.
- [33] W przekonaniu Sądu Rejonowego, sytuacja socjalna funkcjonariusza „ucywilnionego” (w myśl przepisu art. 171 ust. 1 p.w. KAS) jest taka sama, jak funkcjonariusza, który odrzucił propozycję pracy (w myśl przepisu art. 170 ust. 1 pkt 2 p.w. KAS), a następnie, bezpośrednio, podjął zatrudnienie pracownicze w zupełnie innym podmiocie. Nadmiernie akcentuje się tutaj ochronę byłego funkcjonariusza przed nagłą „utrata środków do życia”, a pomija fakt, że „ucywilnienie” to w istocie zaplanowany i zorganizowany element polityki kadrowej dla nowej, ujednoliconej administracji celnej, skarbowej i podatkowej. To nowa administracja, przy okazji optymalizowania swoich zasobów, miała pozyskać – bez przeprowadzania kosztownych i czasochłonnych procesów rekrutacyjnych – sprawdzonych, wykształconych i karnych pracowników z dotychczasowego grona funkcjonariuszy. To nowa administracja była oczywistym beneficjentem „ucywilnienia”, a nie funkcjonariusz, dla którego „odebranie munduru” było bezdyskusyjną degradacją. Pod pozorem swoistej gratyfikacji za okazywaną przez lata służby lojalność, w postaci skądinąd stabilnego zatrudnienia w dotychczasowej jednostce państwowej, wykorzystując niewątpliwie przywiązanie funkcjonariuszy do pracy w jednostce i pracy w służbie, nowa administracja zapewniła sobie całkowitą swobodę w kształtowaniu polityki personalnej. Swoboda ta powinna znaleźć swoje socjalne odzwierciedlenie w odprawach pieniężnych dla wszystkich funkcjonariuszy, którzy nie otrzymali propozycji kontynuacji służby – nie wyłączając powódki.
- [34] Podsumowując tę część rozważań, uznać należało, że powódka została zwolniona ze służby z dniem 31 maja 2017 roku.

- [35] [Reorganizacja jednostki KAS] Prawodawca nie wyjaśnia, co oznacza zwolnienie ze służby „w związku ze zniesieniem lub reorganizacją jednostki organizacyjnej KAS”. Powódka pełniła służbę w Izbie Administracji Skarbowej w Gdańsku od 1 marca 2017 roku do 31 maja 2017 roku. Z pewnością, w okresie tym, wspomniana jednostka nie została zniesiona. Mogła być jednak przedmiotem reorganizacji. Skoro prawodawca nie wyjaśnia równocześnie, na czym, konkretnie, reorganizacja miałaby polegać, to przyjęcie należy, że reorganizacja jest zmianą na każdym poziomie zarządzania jednostką organizacyjną KAS, w tym nie tylko na strategicznym poziomie centralizowania i tworzenia nowych komórek organizacyjnych, ale także na poziomie zmiany struktury zatrudnienia, kształtowania polityki personalnej i obsadzania stanowisk.
- [36] Nie można przyjąć za pozwany, jakoby zmiany organizacyjne w Izbie Administracji Skarbowej w Gdańsku zakończyły się przed dniem 1 marca 2017 roku. Przeciwnie – to przede wszystkim po tym dniu rozpoczęła się w Izbie reorganizacja w obszarze zarządzania zasobami ludzkimi. Niewątpliwie, do dnia 31 maja 2017 roku, Dyrektor Izby został zobowiązany do złożenia dotychczasowym pracownikom i funkcjonariuszom pisemnej propozycji określającej nowe warunki zatrudnienia lub pełnienia służby (art. 165 ust. 7 p.w. KAS) – w tym terminie musiał zatem określić strukturę zatrudnienia w podległej komórce oraz dokonać obsady personalnej (redukcji) stanowisk. To, że komentowane tu rozstrzygnięcia nie miały wymiaru symbolicznego i jednorazowego, jednoznacznie potwierdza treść pisma Dyrektora Izby z dnia 13 lipca 2017 roku (k. 139).
- [37] Skutkiem tych zmian było zwolnienie powódki ze służby z dniem 31 maja 2017 roku.
- [38] Tym samym, w sprawie niniejszej zostały spełnione wszystkie przesłanki przyznania odprawy, określone w przepisie art. 250 ust. 4 ustawy o KAS. [redacted] była funkcjonariuszem służby stałej, zwolnionym z dniem 31 maja 2017 roku w związku z reorganizacją Izby Administracji Skarbowej w Gdańsku.
- [39] [Wysokość odprawy] Zgodnie z art. 250 ust. 1 i ust. 3 w zw. z art. 250 ust. 4 ustawy o KAS, funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby w związku ze zniesieniem lub reorganizacją jednostki organizacyjnej KAS, przysługuje odprawa w wysokości trzymiesięcznego uposażenia. Odprawa ta ulega zwiększeniu o 20% miesięcznego uposażenia za każdy pełny rok pełnienia służby, ponad 5 lat nieprzerwanej służby, nie więcej niż do wysokości sześciomiesięcznego uposażenia. Odprawę oblicza się jak ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy, na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 173 k.p.
- [40] Powódka miała siedemnastoletnią służbę w służbie celnej i służbie celno-skarbowej (od 1 czerwca 2000 roku do 31 maja 2017 roku). Tym samym, podstawowy wymiar odprawy (trzymiesięczne uposażenie – 300% miesięcznego uposażenia) ulegał zwiększeniu o 240% (12 lat ponad 5 lat nieprzerwanej służby x 20%). Łącznie, powódce należała się odprawa w wysokości 540% miesięcznego uposażenia (300% + 240%), którego wartość (niekwestionowaną przez strony) ustalono ostatecznie na [redacted] złotych brutto. Powódce należało zatem zasądzić, tytułem odprawy, kwotę [redacted] złotych brutto (punkt 1. podpunkt a) wyroku). W pozostałym zakresie, zadanie zasądzenia odprawy należało oddalić (punkt 2. wyroku).
- [41] [Odsetki] O odsetkach Sąd rozstrzygnął na podstawie przepisu art. 481 §1 i §2 k.c., w znacznej części – zgodnie z żądaniem pozwu.

- 142] Powódka domagała się, w pierwszej kolejności, skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w wysokości ustawowej, liczonych od kwoty 22.200 zł, od dnia 2 czerwca 2017 roku do dnia 4 marca 2021 roku (22.200 zł). Niewątpliwie, w dniu 2 czerwca 2017 roku pozwany pozostawał już w opóźnieniu z zapłatą odprawy, jednakże Sąd ustalił wysokość należnej odprawy na kwotę 22.200 zł, stąd żądanie skapitalizowanych odsetek, w ramach zakreslonych żądaniem, mogło zostać uwzględnione tylko do kwoty 22.200 zł (punkt 1, podpunkt b) wyroku). W pozostałym zakresie, żądanie skapitalizowanych odsetek podlegało oddaleniu (punkt 2. wyroku).
- 143] Sąd uwzględnił w całości żądanie odsetek w zakresie odsetek ustawowych za opóźnienie, liczonych od kwoty zasadzonej odprawy – od dnia 5 marca 2021 roku do dnia zapłaty, a także w zakresie odsetek ustawowych za opóźnienie, liczonych od kwoty odsetek skapitalizowanych (art. 482 §1 k.c.) – również od dnia 5 marca 2021 roku, do dnia zapłaty.
- 144] [Koszty procesu] O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął w punkcie 3. wyroku, na zasadzie stosunkowego rozdzielenia tych kosztów (art. 100 zd. 1 k.p.c.). Pozwany przegrał proces w 82% i w takim stosunku powinien partycypować w kosztach procesu. Na koszty procesu w tej sprawie złożyły się koszty zastępstwa procesowego zarówno strony powodowej, jak i pozwanej, których wysokość ustalono na podstawie przepisu §2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj. Dz. U. z 2018 r., poz. 265 ze zm.), tj. 7.200,00 złotych (2 x 3.600,00 złotych). Powódka przegrała proces tylko w 18% i tylko w takim zakresie powinna ponieść ogólne koszty (7.200,00 złotych x 0,18 = 1.296,00 złotych), a nadwyżkę z poniesionych przez powódkę kosztów (3.600,00 złotych – 1.296,00 złotych = 2.304,00 złote) powinna pokryć pozwana.
- 145] Sąd nie uwzględnił w kosztach procesu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa udzielonego przez powódkę, bowiem nie została ona skutecznie wniesiona na konto odpowiedniego organu (k. 41). Z kolei odsetki, o których mowa w przepisie art. 98 §1¹ k.p.c., należą się z mocy samej ustawy i Sąd o nich nie rozstrzyga.
- 146] [Koszty sądowe] O nieuiszczonych kosztach sądowych Sąd rozstrzygnął w punkcie 4. wyroku, na podstawie przepisu art. 97 i art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz. U. z 2021 r., poz. 2257). Obie strony korzystały w tej sprawie z ustawowego zwolnienia od kosztów sądowych, zatem koszty te przejmie w całości Skarb Państwa.
- 147] Mając na uwadze wszystko powyższe, Sąd Rejonowy rozstrzygnął, jak w sentencji.